

Van idealen naar politiek

Helene Timmers

Toen ik jong was zat Jezus vaak aandachtig naar me te staren als ik met een huishoudelijk taakje bezig was. Hij zat dan bij voorkeur bovenop de vuilnisbak naast de keuken-deur en fixeerde me met zijn grote groene ogen. Daartoe was Hij in de huid gekropen van onze stevige, rode kater. Elke minuut van je leven zo leven, alsof Jezus NU op aarde kan terugkeren... om mezelf daar goed van te doordringen stelde ik me voor dat Jezus vast onopvallend een kijkje kwam nemen. Dat hij daarvoor tijdelijk bezit nam van onze kat en mij bekeek mij door zijn kattenogen.

Recht van de sterkste

Hoe de nieuwe wereld die Jezus op aarde zou vestigen eruit zou zien, daarvan had ik eerlijk gezegd geen idee. Het uitsorteren van de goede en de slechte mensen zou er in ieder geval deel van uitmaken. Als ik mij niet voorbeeldig gedroeg zou Jezus beslist teleurgesteld in me zijn en het zou dan verkeerd met me aflopen. Dat was het enige wat zeker leek, verder bleef de nieuwe aarde een vaag en veraf beeld.

Ik moet bekennen dat ik niet zo'n goede indruk maakte op Jezus. Ik had een hekel aan huishoudelijke klusjes en las liever een goed boek. Als stok achter de deur deed de wederkomst van Jezus het dus niet zo goed. De komst van het hemels koninkrijk was daardoor niet iets waar ik verwachtingsvol naar uit keek; ik was me er erg van bewust dat ik Jezus teleurstelde.

Inmiddels ben ik weer wat jaartjes verder en heb ik Jezus leren ontdekken als inspirator in plaats van als (onbedoelde) boeman. Hij is voor mij iemand die mensen inspireert, door te vertellen over een andere wereld. Hij is iemand die ons een droom voorhoudt hoe we een andere samenleving voor ons kunnen zien.

Een samenleving die niet gebouwd is op het recht van de sterkste, maar een wereld waar juist aandacht is voor de zwakke. Een wereld waarin niet de dikke ik regeert, maar waar mensen omzien naar elkaar. Een maatschappij waar de machteloze evenveel inbreng heeft als de machtige en de sterkste schouders zonder morren de zwaarste lasten dragen.

Diepere motieven

Jezus preekte niet over een paradijselijke, onaardse hemel die aan het eind der tijden gevestigd wordt. Hij verwijst juist in onze wereld naar die droom van een andere wereld. Een wereld waarin plaats is voor iedereen, ook voor al die mensen die in de marge leven, aan de rafelranden van de maatschappij. Waar mensen op de vlucht voor geweld niet worden buitengesloten, maar een veilig toevlucht vinden.

Het hemels koninkrijk dat gevestigd wordt wanneer Jezus terugkeert heeft wat mij betreft niet te maken met de

afwas of kinderlijke ongehoorzaamheid. Maar wel met een duurzame, rechtvaardige samenleving. Daarvoor moeten we leren ons eigenbelang opzij te zetten en de ander de eerste plaats te gunnen. We moeten ervoor strijden dat anderen dezelfde rechten krijgen als wij. En zo kunnen wij vorm geven aan die wereld.

Een paar jaar geleden organiseerden we in Utrecht een politiek café, waar de toen net aangetreden GroenLinks wethouder Lot van Hooijdonk en Eerste Kamerlid Ruard Ganzevoort te gast waren. We vroegen hen naar hun politieke inspiratie en gingen op zoek naar de diepere motieven, het antwoord op de vraag waarom zij politiek actief geworden waren voor GroenLinks.

Ruard Ganzevoort vertelde daar hoe hij zich voor zijn politieke werk liet inspireren door zijn geloof en dan vooral door Jezus' droom van een andere wereld, een wereld met oog voor elkaar, waar plaats is voor iedereen.

Al was zij niet religieus geïnspireerd, Lot van Hooijdonk herkende zich wel in die droom van een andere wereld. Zij verbond dit ideaalbeeld aan haar eigen droom, een droom van een andere, groene wereld, een wereld met schone lucht, waar het goed toeven is.

Bijzonder vond ik het om zo te zien hoe binnen GroenLinks idealen en dromen van een mooiere wereld vanuit verschillende achtergronden naast elkaar leven en hoe mensen erin slagen elkaar te vinden in die gemeenschappelijke idealen.

Politiek met compassie

Voor mij slaat de Linker Wang het bruggetje van religieus geïnspireerd ideaal naar de politiek. Van dromen over een andere wereld, naar stapjes in de richting van die wereld. Zo gaat het van de politiek met compassie van de Linker Wang naar de empathische samenleving van Jesse Klaver. Een samenleving die de moeite waard is om je best voor te doen. Een betere wereld begint nog altijd bij jezelf.

Helene Timmers is onlangs toegetreden tot het bestuur van De Linker Wang.

Foto: Roelant Meijer

'Voor mij slaat De Linker Wang het bruggetje van religieus geïnspireerd ideaal naar de politiek'

